Написав Діана Парипа
Вівторок, 29 березня 2016, 04:17

Нарешті наступила та година,
Той день, та мить, той неповторний час,
Коли здійснилася завітна мрія,
Коли вітання засипають вас.

Цей день приніс великі переміни,
Звичайно, краще, ніж одному, двом!
Мар'яна Романа свого зустріла,
Тож по стежині йтимуть вже разом.

Мар’янко, ти така в цей день чарівна,
Проміння щастя грають у очах.
Дозволь згадати роки наші спільні,
Ми ж довгий разом подолали шлях.

Згадай той час, коли ми, несміливі,
Маленькі, перший раз до школи йшли.
Ми одинадцять років разом вчились,
Були і успіхи, і помилки.

Писали заліки, диктанти, твори,
Не раз для нас дзвінок шкільний дзвенів…
Ти все згадаєш неодноразово,
Бо час, немов на крилах, пролетів.

Позаду – випускний, дзвінок останній,
Попереду – життя зовсім нове.
Та друзів, вірю, ти не забуваєш,
І не одна ще зустріч в нас буде.

Тепер цвітеш, немов та квітка в полі,
Це білосніжне плаття і фата…
Ти не одягнеш їх уже ніколи,
Сьогодні лиш цей час і ця пора.

Господь почув довірливі молитви
І Романа, й твої, тож разом ви.
Будете завжди Богові служити,
Трудитись й добрі приносить плоди.

Бог дав вам дар чудовий – це кохання,
Великий скарб, тож дякуйте Йому.
Сьогодні долі свої поєднали,
Щоби ділити радість і журбу.

Не зможуть його води погасити,

І ріки буйні не заллють його.
Воно дорожче перлів, самоцвітів,
Щасливий той, якому це дано.

Отож, в нову дорогу, молодята,
Я твердо вірю: щастя на ній є.
Недовго – і закінчиться це свято,
Та вам не сумно, вас Сам Бог веде.

Тож я бажаю, щоб любов все більше
І більше розгорялася в серцях.
Щоб в час сумний могли завжди потішить
Один одного, в Божих ви руках.

Живіть, немов два лебеді прекрасні,
Любов'ю зігрівайте всіх навкруг.
Бажаю вам великого я щастя,
Живіть з Христом, бо Він – найкращий Друг.

30.07.2005